Jahr IV. Den 19. Juli 1918. Nr. 30.

CZENSTOCHAUER KREISBLATT.

Amtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Czenstochau.

CZĘSTOCHOWSKA GAZETA POWIATOWA.

Urzędowy organ dla tej części powiatu Częstochowskiego, która jest pod Zarządem Niemieckim.

Polizeiverordnung

betreffend

I. den Verkehr mit Brotgetreide (Roggen, Weizen und Gerte) und den daraus hergestellten Müllereierzeugnissen (Mehl, Gries, Grütze, Kleie, Schrot usw.),

II. den Betrieb der Getreidemühlen (Müllereiordnung),

III. den Betrieb der Bäckereien (Bäckereiordnung),

IV. die Brotversorgung der Bevölkerung.

Auf Grund der Verordnung des Herrn Oberbefehlshabers Ost vom 22. März 1915 über die polizeiliche Gewalt der Kreispolizeibehörden für das unter deutscher Verwaltung stehende Gebiet von Russisch-Polen (Verordnungsblatt der Kaiserlich Deutschen Verwaltung in Polen Nr. 2) in Verbindung mit den Verordnungen des Herrn Generalgouverneurs in Warschau vom 8. September 1915 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 1) und 5. Dezember 1916 (Verordnungsblatt Nr. 56) wird im Einvernehmen mit dem Herrn Militärgouverneur in Czenstochau in Ausführung der allgemeinen Verordnung über die Sicherstellung der im Gebiete des Generalgouvernements Warschau im Jahre 1918 gewachsenen Ernte für die Bedürfnisse der Bevölkerung des Generalgouvernements Warschau und des deutschen Heeres vom 26. Juni 1918 (Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Warschau Nr. 118) für den Kreis Czenstochau folgende Polizeiverordnung erlassen:

I.

Verkehr mit Brotgetreide (Roggen, Weizen und Gerste) und den daraus hergestellten Müllereierzeugnissen (Mehl, Grütze, Gries, Kleie, Schrot usw.)

§ 1.

Beschlagnahme; Verbot des Handels, Ausfuhrverbot.

1) Der Beschlagnahme des Brotgetreides unterliegt auch die neue Ernte in diesen Getreidearten sowie die aus ihnen hergestellten Müllerei-Erzeugnisse. Sämtliche über Roggen und Weizen oder die aus ihnen

Rozporządzenie policyjne

dotyczące

I. ruchu i obrotu zbożem chlebnem (żytem, pszenicą i jęczmieniem) i wytworami młynarskimi ze zboża tego sporządzonymi (mąką, grysem, kaszą, otrębami, śrutą itd.),

II. czynności młynów zbożowych (przepisy młynarskie),

III. czynności piekarni (przepisy piekarskie),

IV. zaopatrywania ludności w chleb.

Na zasadzie rozporządzenia pana Naczelnego Wodza na wschodzie z dnia 22. marca 1915 r. o władzy policyjnej powiatowej dla obszarów Polski rosyjskiej, podlegającej administracji niemieckiej (Dziennik Rozporządzeń władz Cesarsko Niemieckich w Polsce Nr. 2) w połączeniu z rozporządzeniami pana Generałgubernatora we Warszawie z dnia 8. września 1915 r. (Dziennik Rozporządzeń dla Generałgubernatorstwa Warszawskiego Nr. 1) i z dnia 5. grudnia 1916 r. (Dzien. Rozp. № 56) wydaje się w porozumieniu z panem Gubernatorem Wojskowym w Częstochowie, wykonując rozporządzenie ogólne z dnia 26. czerwca 1918 r. o zabezpieczeniu zbiorów żniwnych z roku 1918 na obszarze Warszawskiego Generałgubernatorstwa na potrzeby ludności Generałgubernatorstwa Warszawskiego i armii niemieckiej (Dziennik rozporządzeń dla Generałgubernatorstwa Warszawskiego № 118), dla powiatu Częstochowskiego następujące rozporządzenie policyjne:

I.

Ruch i obrót zbożem chlebnem (żytem, pszenicą i jęczmieniem) i sporządzonymi zeń wytworami młynarskimi (mąką, kaszą, grysem, otrębami, śrutą itd.)

§ 1.

Sekwestr; zakaz handlu; zakaz wywozu.

1) Sekwestrowi zboża chlebnego podlega także nowe żniwo zboża tego rodzaju, jakoteż sporządzone zeń wytwory młynarskie. Wszelkie zawarte już umowy co do kupna żyta i pszenicy nowego żniwa albo

hergestellten Müllerei-Erzeugnisse neuer Ernte bereits abgeschlossenen Kaufverträge werden ohne Entschädigung für Käufer und Verkäufer aufgehoben. Etwa bereits geleistete Anzahlungen sind zurückzuerstatten.

2) Jeder Handel (Feilhalten, An- und Verkauf) mit Brotgetreide und den daraus hergestellten Müllerei-Erzeugnissen ist — abgesehen von den in § 2 zugelassenen Fällen — verboten.

3) Ebenso ist die Ausfuhr von **Brotgetreide** sowie der daraus gewonnenen **Müllerei-Erzeugnisse und Backwaren** aller Art aus dem Kreise Czenstochau verboten.

§ 2.

Selbstversorgung der landwirtschaftlichen Unternehmer; Monopolisierung des Handels mit Brotgetreide sowie der daraus hergestellten Müllerei und Bäckerei-Erzeugnisse.

1) Den Unternehmern landwirtschaftlicher Betriebe (Besitzern oder Pächtern von Gross- oder Kleinbetrieben) verbleibt als **Selbstversorgern** zur Ernährung ihrer Haushalts- und Wirtschafts-Angehörigen (Deputanten) ein Höchstmass von Brotgetreide, das hiermit auf 7½ kg pro Kopf und Monat festgesetzt wird. Von dieser Ration können Selbstversorger 10% in Weizenmehl erhalten.

2) Alles übrige Brotgetreide ist zum Ankauf durch den **Kreiskommunalverband** bereitzuhalten und der im Auftrag des Kreiskommunalverbandes handelnden **Wirtschaftsabteilung des Kreischefs** auf Abruf unverzüglich gegen Zahlung der in § 7, Abs. 1 bekanntgegebenen Höchstpreise abzuliefern.

3) Zum Verkauf von Mehl und Brot (einschliesslich Weissbrot) zwecks Versorgung der landlosen Bevölkerung sind ausschliesslich die von dem Kaiserlich Deutschen Kreischef hierfür zugelassenen und äusserlich als „Amtliche Brotverkaufsstelle“ gekennzeichneten Verkaufsstellen berechtigt, denen die erforderlichen Mehlmengen durch die Wirtschaftsabteilung des Kreischefs oder in dessen Auftrag durch die Lebensmittelkomitees geliefert werden. (Vgl. IV, § 20, Abs. 1.)

§ 3.

Verfütterungsverbot.

Jedes Verfüttern von Brotgetreide (Roggen, Weizen, Gerste einschliesslich des Hinterkorns) sowie des aus ihm gewonnenen Schrots und Mehls ist verboten.

§ 4.

Beschränkung der Getreide Vermahlung (Müllerei).

1) Die Vermahlung von Brotgetreide zu Schrot und Mehl ist nur denjenigen Mühlen gestattet, die hierfür eine ausdrückliche **schriftliche** Genehmigung des Kreischefs erhalten haben. (Zugelassene Mühlen). Alle übrigen Mühlen bleiben geschlossen. Dies bezieht sich auch auf Handmühlen. (Vgl § 15.)

2) Beim Betrieb der zugelassenen Mühlen sind die Vorschriften unter II dieser Verordnung (Müllerei-Ordnung) genauestes zu beachten.

§ 5.

Beförderung von Brotgetreide und daraus hergestellten Müllerei- und Bäckerei-Erzeugnissen.

1) Brotgetreide und daraus hergestellte Müllerei-Erzeugnisse dürfen von einem Ort zum andern nur befördert werden, wenn derInhaber der Ware einen amtlichen Beförderungsausweis bei sich führt. Das Gleiche gilt für Backwaren, sofern es sich um Mengen von mehr als 5 polnischen Pfunden handelt.

sporządzonych z nich wytworów młynarskich znosi się bez odszkodowania dla kupującego i sprzedającego. Dane już może zadatki należy zwrócić.

2) Każdy handel (podaż, zakup i sprzedaż) zbożem chlebnem i sporządzonymi z niego wytworami młynarskimi jest zakazany — z wyjątkiem przypadków dopuszczonych w § 2.

3) Taksamo jest zakazany wywóz **zboża chlebnego** i sporządzonych zeń **wytworów młynarskich i pieczywa wszelkiego rodzaju** z powiatu Częstochowskiego.

§ 2.

Przedsiębiorcy rolniczy zaopatrujący się sami; zmonopolizowanie handlu zbożem chlebnem i sporządzonymi zeń wytworami młynarskimi i piekarskimi.

1) Przedsiębiorcom gospodarstw rolniczych (właścicielom albo dzierżawcom majątków wielkich lub gospodarstw małych) pozostanie, jako **samozaopatrującym się**, do wyżywienia domowników i służby gospodarczej (ordynarjuszów) pewna ilość maksymalna zboża chlebnego, którą ustanawia się niniejszem na 7½ kg na głowę i miesiąc. Somozaopatrujący się mogą otrzymać 10% tej porcji w mące pszennej.

2) Wszystko inne zboże chlebne należy mieć w pogotowiu do sprzedania go **Powiatowemu Związkowi Komunalnemu** i na zawołanie odstawić je niezwłocznie za zapłatą cen maksymalnych, ogłoszonych niżej w § 7, ustępie 1, **Wydziałowi gospodarczemu Naczelnika Powiatu,** działającemu z polecenia Powiatowego Związku Komunalnego.

3) Do sprzedaży mąki i chleba (włącznie chleba białego) w celu zaopatrzenia ludności bezrolnej są uprawnione wyłącznie miejsca sprzedaży dopuszczone do tego przez Cesarsko Niemieckiego Naczelnika Powiatu a zewnętrznie oznaczone jako „Urzędowe miejsce sprzedaży chleba“, którym Wydział gospodarczy Naczelnika Powiatu albo z jego polecenia Komitet żywnościowy dostarcza potrzebnych ilości mąki. (Porównaj IV, § 20, ust. 1.)

§ 3.

Zakaz spasania.

Wszelkie spasanie zboża chlebnego (żyta, pszenicy, jęczmienia włącznie pośladu), jakoteż sporządzonej z niego śruty i mąki jest zakazane.

§ 4.

Ograniczenie mielenia zboża (młynarstwa).

1) Mielenie zboża chlebnego na śrutę i mąkę jest dozwolone tylko tym młynom, które na to otrzymały wyraźne **piśmienne** pozwolenie Naczelnika Powiatu; (Młyny dopuszczone). Wszystkie inne młyny pozostają zamknięte. To się odnosi także do żarn (por. § 15).

2) Przy czynności młynów dopuszczonych należy zważać najdokładniej na przepisy pod II niniejszego rozporządzenia (przepisy młynarskie).

§ 5.

Transportowanie zboża chlebnego i sporządzonych zeń wytworów młynarskich i piekarskich.

1) Zboże chlebne i sporządzone zeń wytwory młynarskie wolno transportować z jednego miejsca na drugie tylko wtedy, gdy właściciel towaru ma przy sobie urzędowy wykaz transportowy. Tosamo odnosi się do pieczywa, o ile chodzi o ilości ważące więcej niż 5 polskich funtów.

2) Als amtliche Beförderungsausweise gelten:

a) die von den Gemeindevorstehern und den vom Kreischef hiermit beauftragten Stellen für die Beförderung der Lieferungskontingente nach der Ablieferungsstelle (Mühle) ausgestellten **Transportscheine**,

b) die von der Wirtschaftsabteilung des Kreischefs in Czenstochau oder in dessen Auftrag für den Kreiskommunalverband ausgestellten **Ankaufsscheine** für Brotgetreide und **Lieferscheine** für die daraus hergestellten Müllerei-Erzeugnisse (§ 2, Absatz 2),

c) die von den Gemeindevorstehern (Magistraten) oder der Wirtschaftsabteilung ausgestellten **Mahlscheine** (Vgl. § 6, Abs. 1 und 3),

d) von der Wirtschaftsabteilung des Kreischefs aus besonderem Anlass auf Antrag erteilte **Erlaubnisscheine**.

§ 6.

Der Mahlschein.

1) Jeder Unternehmer eines landwirtschaftlichen Betriebes, d. h. jeder Selbstversorger (vgl. § 2, Abs. 1), der Brotgetreide für seinen Haushalt und seine Wirtschaft (Deputanten) vermahlen lassen will, erhält in der Zeit vom 1. — 15. jeden Monats von seinem Gemeindevorsteher (Magistrat) auf Verlangen einen Mahlschein. Nach dem 15-ten werden Mahlscheine nicht mehr ausgegeben.

2) Die Mahlscheine werden nach einem von dem Kaiserlich Deutschen Kreischef vorgeschriebenen und von ihm gelieferten Formular und stets nur für den laufenden Monat ausgestellt. Sie müssen mit dem Dienstsiegel abgestempelt sein und den Namen und Wohnort des Selbstversorgers, die Anzahl der zum Haushalt (Wirtschaft) gehörigen Personen und die Menge des zum Vermahlen bestimmten bezw. zulässigen Brotgetreides sowie den Namen der Mühle, in der das Getreide vermahlen werden soll, enthalten.

3) Besitzer und Pächter von Gütern (Unternehmer mit mehr als 100 Morgen landwirtschaftlich benutzter Fläche — Acker, Wiese und Weide) erhalten ihre Mahlscheine von der Wirtschaftsabteilung des Kaiserlich Deutschen Kreischefs ausgestellt; sie müssen mit dem Antrag auf den Mahlschein jedesmal eine namentliche Liste ihrer Deputanten vorlegen. Sie dürfen Brotgetreide als Deputat an ihre Wirtschaftsangehörigen stets nur für einen Monat in der im Mahlschein bezeichneten Menge ausgeben; sie haben die Beförderung des Deputatgetreides zu und von der Mühle geschlossen zu bewirken und durch den Mahlschein auszuweisen.

4) Die Gemeindevorsteher (Magistrate) haben über die Mahlschein-Ausgabe eine Liste nach dem von dem Kreischef vorgeschriebenen Formular zu führen.

5) Der Mahlschein ist bei der Anfuhr des Getreides zur Mühle mitzunehmen (vgl. § 5, Abs. 2, unter c) und dem Müller auszuhändigen. Bei Ausgabe des Mehls und der Kleie hat der Müller die dem Mahlschein angeheftete Quittung, aus der Name und Wohnort des Selbstversorgers, der Ausgabetag, die ausgegebenen Mengen zu ersehen sein müssen, zurückzugeben. Diese Quittung ist als Ausweis bei der Rückbeförderung von Mehl und Kleie mitzuführen.

6) Die Gültigkeit der Mahlscheine erlischt am 15-ten des Monats, der auf den im Mahlschein angegebenen Monat folgt.

2) Za wykazy transportowe uważa się:

a) **Zaświadczenie transportu,** wystawione przez Wójtów gmin i przez urzędy, którym Naczelnik Powiatu to poruczy, na przewiezienie obowiązkowych ilości zboża na miejsce dostawy (do młyna),

b) **zaświadczenia zakupna** dla zboża chlebnego i zaświadczenia dostawy dla sporządzonych zeń wytworów młynarskich, wystawione przez Wydział gospodarczy Naczelnika Powiatu w Częstochowie albo z jego polecenia dla Powiatowego Związku Komunalnego, (§ 2, ust. 2),

c) **karty na mielenie,** wystawione przez Wójtów gmin (Magistraty), albo przez Wydział gospodarczy (por. § 6, ustęp 1 i 3),

d) **zaświadczenia pozwalające,** wystawione na wniosek przez Wydział gospodarczy Naczelnika Powiatu z powodu szczególnego.

§ 6.

Karta na mielenie.

1) Każdy przedsiębiorca gospodarstwa rolnego, t. j. każdy zaopatrujący sam siebie (por. § 2, ust. 1), który chce dać zemleć zboże chlebne dla swych domowników i służby gospodarczej (ordynarjuszów), otrzyma w czasie od 1. do 15. każdego miesiąca od swego Wójta (Magistratu) na żądanie kartę na mielenie. Po dniu 15. kart. na mielenie już się nie wydaje.

2) Karty na mielenie wystawia się według przepisanego przez Cesarsko Niemieckiego Naczelnika Powiatu i przezeń dostarczonego formularza i zawsze tylko na miesiąc bieżący. Muszą one być ostemplowane stemplem służbowym i zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania rolnika zaopatrującego samego siebie, liczbę osób należących do jego domu (gospodarstwa) i ilość zboża chlebnego przeznaczonego względnie dopuszczonego do zmielenia, jakoteż nazwisko młyna, w którym zboże ma być zmielone.

3) Właściciele i dzierżawcy dóbr (przedsiębiorcy z obszarem większym niż 100 mórg, używanym do celów rolniczych — roli, łąki i pastwiska) otrzymają karty na mielenie wystawione we Wydziale gospodarczym Cesarsko Niemieckiego Naczelnika Powiatu; z wnioskiem o karty na mielenie muszą oni każdy raz przedstawić imienną listę swych ordynarjuszy. Wolno im wydawać zboże chlebne jako ordynarję dla osób, przynależnych do ich gospodarstwa, zawsze tylko na jeden miesiąc w ilości oznaczonej na karcie na mielenie; przewóz zboża ordynaryjnego do młyna i z powrotem powinni uskuteczniać pod zamknięciem i wykazać go kartą na mielenie.

4) Wójci gmin (Magistraty) powinni prowadzić listę wydanych kart na mielenie według przepisanego przez Naczelnika Powiatu formularza.

5) Kartę na mielenie należy zabrać ze sobą przy dowozie zboża do młyna (por. § 5, ust. 2, pod c) i wręczyć ją młynarzowi. Przy wydaniu mąki i otrąb młynarz powinien zwrócić przyczepiony do karty na mielenie kwit, z którego wynikać musi nazwisko oraz miejsce zamieszkania rolnika samozaopatrującego się, dzień wydania oraz ilości wydane. Kwit ten należy mieć przy sobie jako wykaz przy transportowaniu mąki i otrąb do domu.

6) Karty na mielenie tracą ważność dnia 15. tego miesiąca który następuje po miesiącu zaznaczonym na karcie na mielenie.

§ 7.

Höchstpreise.

1) Für den Verkauf von **Brotgetreide** gelten bis auf weiteres folgende Höchstpreise:

Roggen für 1 Doppel-Ztr. = 6,1 Pud — 34 Mk.	frei Getreidelager oder Mühle.
Weizen für 1 Doppel-Ztr. = 6,1 Pud — 37 Mk.	
Gerste für 1 Doppel-Ztr. = 6,1 Pud — 34 Mk.	

2) Für Brotgetreide (Roggen, Weizen, Gerste), das bis zum 31. Juli einschliesslich dem Kreiskommunalverband abgeliefert wird, wird eine Frühdruschprämie von 8 Mk. für 100 kg gewährt. Die Frühdruschprämie ermässigt sich auf 6 Mk. für die Lieferung bis zum 15. August, auf 4 Mk. für die Lieferung bis zum 15. September, auf 2 Mk. für die Lieferung bis zum 15. Oktober 1918.

3) Diese Preise beziehen sich auf gute, trockene Ware; bei geringerer Beschaffenheit tritt entsprechende Ermässigung ein.

4) Für die aus Brotgetreide hergestellten **Müllerei-Erzeugnisse** (vgl. unter II) (Mehl, Gries, Grütze, sowie Schrot und Kleie) und **Backwaren** (vgl. unter III) (Brot und Weizengebäck) werden Höchstpreise von dem Kreischef festgesetzt und jeweils durch das Kreisblatt bekanntgegeben.

II.

Betrieb der Getreidemühlen. (Müllerei-Ordnung).

§ 8.

Amtlicher Ausweis des zum Vermahlen zugelassenen Getreides durch den Mahlschein.

1) Die Inhaber der zum Betriebe zugelassenen Mühlen (vgl. § 4, Abs. 1) dürfen nur von solchen Personen Brotgetreide zum Vermahlen annehmen, die sich durch einen vorschriftsmässig ausgestellten Transportschein, Ankaufschein oder Mahlschein (vgl. § 5, Abs. 2 a, b, c), ausweisen. Ueber den Empfang dieser so gelieferten Mengen haben sie die von der Wirtschaftsabteilung des Kaiserlich Deutschen Kreischefs vorgeschriebenen Bescheinigungen auszustellen, (vgl. auch § 9). Sie dürfen auch weder Getreide noch Schrot oder Mehl in der Mühle lagern, über das sie sich nicht durch diese Scheine ausweisen können.

2) Die Inhaber geschlossener (versiegelter) Mühlen dürfen weder Getreide, Mehl oder Schrot annehmen noch auf Lager haben. Dies gilt auch für ihnen selbst gehörige Erzeugnisse.

§ 9.

Die Eintragungen des Müllers auf den Mahlschein.

1) Bei Annahme von Brotgetreide, das auf Mahlscheine angeliefert wird, hat der Müller in den vom Einlieferer abzugebenden Mahlschein den Tag der Einlieferung sowie die eingelieferte Brotgetreidemenge einzutragen.

2) Der Mahlschein verbleibt bis zur Abholung des Mehles und der Kleie in der Hand des Müllers.

3) Bei Rückgabe des Mehls und der Kleie hat der Müller in den Mahlschein den Tag der Aushändigung und die ausgehändigten Mengen einzutragen,

§ 7.

Ceny maksymalne.

1) Dla sprzedaży **zboża chlebnego** obowiązują aż do dalszego zarządzenia następujące ceny maksymalne:

Żyto za 1 centn. podwójny (= 6,1 pudów) 34 M.	z bezpłatną dostawą na skład zbożowy lub do młyna.
Pszenica za 1 centn. podwójny (= 6,1 pudów) 37 M.	
Jęczmień za 1 centn. podwójny (= 6,1 pudów) 34 M.	

2) Za zboże chlebne (żyto, pszenicę, jęczmień), które do 31. lipca włącznie będzie odstawione do Powiatowego Związku Komunalnego, wypłaci się od każdych 100 kg 8 marek nagrody za wczesną młockę. Ta nagroda za wczesną młockę obniża się na 6 M. przy dostawach do 15. sierpnia, na 4 M. przy dostawach do 15. września, a na 2 M. przy dostawach do 15. października 1918 r.

3) Ceny te odnoszą się do dobrego, suchego towaru; przy gorszej jakości następuje odpowiednia zniżka.

4) Ceny maksymalne za wytwory młynarskie (por. pod II), sporządzone ze zboża chlebnego (mąkę, grys, kaszę, jakoteż śrutę i otręby) i za towary piekarskie (por. pod III) (za chleb i pieczywo pszenne) ustanowi Naczelnik Powiatu i ogłosi je każdorazowo przez Gazetę Powiatową.

II.

Czynności młynów zbożowych. (Przepisy młynarskie).

§ 8.

Urzędowy wykaz dopuszczonego do zmielenia zboża przez kartę na mielenie.

1) Posiadaczom młynów dopuszczonych do czynności (por. § 4, ust. 1) wolno przyjąć zboże chlebne do zmielenia tylko od takich osób, które się wykażą zaświadczeniem transportu, zaświadczeniem zakupna albo kartą na mielenie, wystawionemi według przepisów (por. § 5, ust. 2 a, b, c). Odnośnie do odbioru dostarczonych w ten sposób ilości powinni wystawiać zaświadczenia przepisane przez Wydział gospodarczy Cesarsko Niemieckiego Naczelnika Powiatu (por. także § 9). Nie wolno im mieć na składzie w młynie ani zboża ani śruty lub mąki, co do których nie mogą się wykazać rzeczonemi zaświadczeniami.

2) Posiadaczom zamkniętych (zapieczętowanych) młynów nie wolno przyjmować ani zboża ani mąki lub śruty ani mieć ich na składzie. Odnosi się to także do produktów, które im samym należą.

§ 9.

Wpisy młynarza na karcie na mielenie.

1) Przy odbiorze zboża chlebnego, dostarczonego na zasadzie kart na mielenie, winien młynarz na karcie na mielenie, mającej być oddaną przez dostawcę, wpisać dzień dostawy oraz ilość dostawionego zboża chlebnego.

2) Karta na mielenie pozostanie aż do odbioru mąki i otrąb w ręku młynarza.

3) Przy wydawaniu mąki i otrąb powinien młynarz wpisać do karty na mielenie dzień wydania i ilo-

auch hat er seine Angabe durch eigenhändige Namensunterschrift zu bestätigen. Den einen Abschnitt des Mahlscheines behält der Müller als Beleg für seine Anschreibungen, während der andere dem das Getreide abholenden Landwirt als Ausweis für die Rückbeförderung auszuhändigen ist.

§ 10.

Die Buchführung der Müller.

Jeder Müller hat die von der Wirtschaftsabteilung des Kaiserlich Deutschen Kreischefs vorgeschriebenen Bücher zu führen.

§ 11.

Ausmahlung; Verpflichtung zur vollständigen Rücklieferung des Mahlerzeugnisses.

1) Sämtliches Brotgetreide ist zu mindestens 94 % auszumahlen.

2) Der Müller ist verpflichtet, das aus dem angelieferten Brotgetreide hergestellte Mahlerzeugnis vollständig zurückzuliefern. Für 100 Pfund Korn sind 94 Pfund Mehl und 3 Pfund Kleie oder 97 Pfund Schrot zurückzuliefern.

3) Für Weizen wird eine Ausmahlung von 80% zugelassen.

§ 12.

Der Mahllohn.

Der Mahllohn wird an die Müller nicht bar entrichtet. Die Mahlkarte ist auf einen um 10% höheren Betrag als gemäss § 2 zur Selbstversorgung zulässig ist, auszustellen. Dieser Mehrbetrag ist dem Müller mit einzuliefern. Der Müller hat ihn zu 94% auszumahlen. Das daraus gewonnene Mehl und die Kleie sind dem Einlieferer nicht zurückzugeben, sondern das Mehl ist vom Müller an ein vom Kreischef bestimmtes Lebensmittelkomitee, die Kleie an das Kreislager „Malarnia" in Czenstochau, Fabrikstr. 12, abzuliefern.

Der Kreiskommunalverbrand bezahlt dem Müller an jedem Monatsersten nach ordnungsmässiger Abrechnung die sich aus den Mehrlieferungen von 10% ergebenden Mengen Brotgetreide zum Höchstpreis. Der so festgestellte und bezahlte Kaufpreis stellt den Mahllohn des Müllers dar. Das Lebensmittelkomitee, an das das Mehl abgeliefert wird, hat es dem Kreiskommunalverband zum Höchstpreis zu bezahlen.

§ 13.

Betriebszeit.

In der Zeit zwischen 8 Uhr abends bis 8 Uhr morgens darf keine Mühle arbeiten; Ausnahmen bedürfen in jedem einzelnen Fall der schriftlichen Genehmigung der Wirtschaftsabteilung des Kreischefs.

§ 14.

Ueberwachung des Betriebs.

Die Ueberwachung des Müllereibetriebs findet durch Mühlenkontrolleure statt. die von dem Kreischef bestellt werden. Ihnen ist auf Verlangen jeder Einblick in den Betrieb, insbesondere auch in die vorgeschriebenen Bücher zu gewähren. Ihren Weisungen haben die Müller zu entsprechen.

§ 15.

Verbot des Vermahlens von Brotgetreide auf Handmühlen.

Jedes Vermahlen und Schroten von Brotgetreide auf Handmühlen ist untersagt.

ści wydane, także powinien wpisy swoje potwierdzić przez podpis własnoręczny. Jedną część karty na mielenie zachowuje młynarz jako dowód dla swoich zapisów książkowych, gdy drugą część winien wydać rolnikowi, odbierającemu mlewo, jako wykaz dla transportu powrotnego.

§ 10.

Prowadzenie książek przez młynarzy.

Każdy młynarz powinien prowadzić księgi przepisane przez Wydział gospodarczy Cesarsko Niemieckiego Naczelnika Powiatu.

§ 11.

Wymielanie; obowiązek do zupełnego zwrotu wytworów młynarskich.

1) Wszelkie zboże chlebne należy wymleć do co najmniej 94 procent.

2) Młynarz jest obowiązany do zwrócenia w zupełności wytworów młynarskich sporządzonych z dostawionego mu zboża chlebnego. Za 100 funtów zboża należy zwrócić 94 funty mąki i 3 funty otrąb lub 97 funtów śruty.

3) Co do pszenicy dopuszcza się 80-procentowe jej wymielenie.

§ 12.

Zapłata za mielenie.

Zapłaty za mielenie nie wypłaca się młynarzom w gotówce. Kartę na mielenie należy wystawić na ilość o 10% większą niż ta ilość, która dla samozaopatrzenia jest dopuszczona według § 2. Tę przewyżkową ilość należy razem odstawić do młynarza. Młynarz powinien ją wymleć do 94%. Uzyskanej stąd mąki i otrąb nie należy zwracać dostawcy, tylko młynarz powinien mąkę tę odstawić do Komitetu żywnościowego, wskazanego mu przez Naczelnika Powiatu, a otręby do składu powiatowego „Malarnia" w Częstochowie przy ul. Fabrycznej 12.

Powiatowy Związek Komunalny zapłaci młynarzowi w każdy pierwszy dzień miesiąca po prawidłowym porachunku po cenie maksymalnej te ilości zboża chlebnego, które wynikną z owych 10-procentowych dostaw przewyżkowych. Ta cena kupna, w ten sposób stwierdzona i zapłacona, stanowi zapłatę za mielenie dla młynarza. Komitet żywnościowy zaś, któremu mąkę odstawiono, powinien ją zapłacić po cenie maksymalnej Powiatowemu Związkowi Komunalnemu.

§ 13.

Czas czynności młynów.

W czasie od godziny 8 wieczorem do godziny 8 rano nie wolno pracować żadnemu młynowi; na wyjątki potrzeba w każdym poszczególnym razie **piśmiennego** pozwolenia Wydziału gospodarczego Naczelnika Powiatu.

§ 14.

Dozór nad czynnością młynów.

Dozór nad czynnością młynów wykonują kontrolorzy młynów, ustanowieni przez Naczelnika Powiatu. Na żądanie należy im pozwolić na każde wglądnięcie w czynności młyna, w szczególności także do przepisanych zapisów (do księgi mielenia, kart na mielenie). Młynarze powinni zastosować się do ich wskazówek.

§ 15.

Zakaz mielenia zboża chlebnego żarnami ręcznemi.

Wszelkie mielenie lub śrutowanie zboża chlebnego żarnami ręcznemi jest zakazane.

Zuwiderhandlungen ziehen die unentgeltliche Einziehung der benutzten Handmühle nach sich.

III.

Betrieb der Bäckereien. (Bäckerei-Ordnung).

§ 16.

Beschaffung des zum Backen erforderlichen Mehls.

1) Die Verteilung (der Verkauf) von Mehl an gewerblich betriebene Bäckereien erfolgt im Auftrag des Kreischefs nur durch die Magistrate und die Gemeindevorsteher bezw. die von diesen bestellten Organe (Lebensmittel-Komitees).

2) Werden bei Bäckern Bestände an Mehl vorgefunden, über deren rechtmässigen Erwerb gemäss Absatz 1 sie sich nicht ausweisen können, so unterliegen diese Bestände der Einziehung ohne Entschädigung.

§ 17.

Herstellung von Brot, Weizengebäck und Kuchen. Einheitliche Brotgewichtsgrössen, Zusätze.

1) **Brot** darf in gewerblich betriebenen Bäckereien nur in **einer** einheitlichen Gewichtsgrösse hergestellt werden, die von dem Kreischef jeweils bestimmt und durch das Kreisblatt bekanntgegeben wird.

2) Der Zusatz von Kartoffeln, Kartoffelflocken, Kartoffelwalzmehl oder Kartoffelstärkemehl ist bis auf weiteres gestattet.

3) **Weizengebäck** darf nur in Stücken von höchstens 100 gr Gewicht hergestellt werden. Bei seiner Bereitung ist Weizenmehl in einer Mischung zu verwenden, die 30 Teile Roggenmehl unter 100 Teilen des Gesamtgewichts enthält.

4) **Kuchen** jeder Art und andere Backwaren dürfen nicht hergestellt werden.

§ 18.

Hygienische Anforderungen.

Bäckereien, die den hygienischen Anforderungen nicht genügen, werden geschlossen.

IV.

Versorgung der landlosen Bevölkerung mit Mehl und Brot. (Brotversorgung).

§ 19.

Brotkarten (Mehlkarten).

1) Der Verkauf von Brot und Mehl darf nur gegen Brotkarte (Mehlkarte) erfolgen.

2) Die Ausgabe der Brotkarten (Mehlkarten) erfolgt nur an die landlose Bevölkerung — im Gegensatz zu den Selbstversorgern (vgl. § 2, Abs. 1). Sie geschieht unentgeltlich durch die Gemeindevorsteher (Magistrate) oder in ihrem Auftrag und mit ihrer Verantwortung durch die dazu bestellten Lebensmittelkomitees an die Haushaltungsvorstände.

3) Es ist Pflicht der Gemeindebehörden, sich über die versorgungsberechtigten Haushaltungsvorstände und die Zahl ihrer Haushaltungsangehörigen zu unterrichten; jedem so ermittelten Versorgungsberechtigten steht eine Brotkarte (Mehlkarte) zu.

4) Über die Ausgabe haben die **Magistrate** und **Gemeindebehörden** Listen zu führen.

Wykroczenia pociągają za sobą zabranie bez zapłaty żarn użytych.

III.

Czynności piekarni.

(Przepisy piekarskie).

§ 16

Nabywanie potrzebnej do pieczywa mąki.

1) Rozdzielanie (sprzedaż) mąki czynnym zawodowo piekarniom uskuteczniają z polecenia Naczelnika Powiatu tylko Magistraty i Wójci gmin względnie ustanowione przez nich organy (Komitety żywnościowe).

2) Jeżeli się znajdzie u piekarzy zapasy mąki, których prawowitego nabycia nie będą mogli wykazać stosownie do ustępu 1, wtedy zapasy te podlegają zabraniu bez odszkodowania.

§ 17.

Wypiek chleba, pieczywa pszennego i placków. Jednolita miara wagowa chleba; dodatki.

1) **Chleb** wolno wypiekać w piekarniach zawodowych tylko w **jednej** jednolitej wielkości wagowej, którą Naczelnik Powiatu każdorazowo określi i przez Gazetę Powiatową ogłosi.

2) Dodawanie ziemniaków, płatków ziemniaczanych, ziemniaczanej mąki wałkowanej lub krochmalu ziemniaczanego jest dozwolone aż do dalszego zarządzenia.

3) **Pieczywo pszenne** wolno wypiekać w sztukach ważących najwyżej 100 gramów. Do sporządzania go należy użyć mąki pszennej z domieszką 30 części mąki żytniej na 100 części ogólnej wagi.

4) **Placków** wszelkiego rodzaju i innych towarów piekarskich piec nie wolno.

§ 18.

Wymagania hygieniczne.

Piekarnie, które nie czynią zadość wymaganiom hygienicznym, będą zamknięte.

IV.

Zaopatrywanie ludności bezrolnej w mąkę i chleb (zaopatrzenie chlebne).

§ 19.

Karty na chleb (karty na mąkę).

1) Chleb i mąkę wolno sprzedawać tylko za kartą na chleb (za kartą na mąkę).

2) Karty na chleb (karty na mąkę) wydaje się tylko ludności bezrolnej — w przeciwieństwie do samozaopatrujących się (por. § 2, ust. 1). Wójci gmin (Magistraty) albo z ich polecenia i na ich odpowiedzialność ustanowione w tym celu Komitety żywnościowe wydają te karty bezpłatnie głowom rodzin.

3) Jest obowiązkiem władz gminnych poinformować się o uprawnionych do zaopatrzenia głowach rodzin i o liczbie ich domowników; każdej stwiedzonej w ten sposób osobie, mającej prawo do zaopatrzenia, przysługuje jedna karta na chleb (karta na mąkę).

4) Wydawanie kart powinny **Magistraty i Władze gminne** zapisywać do listy.

5) Die Brotkarten (Mehlkarten) müssen zur Gültigkeit den Stempel der Ausgabestelle tragen.

6) Jede Brotkarte (Mehlkarte) lautet auf eine bestimmte Zeit und auf eine bestimmte Brot- bezw. Mehlmenge, die von dem Kreischef festgesetzt wird.

7) Abschnitte (Teilkarten) einer Brotkarte (Mehlkarte) dürfen nur vom Verkäufer von Brot oder Mehl für die jeweilige Gültigkeitsdauer abgetrennt werden. Für bereits abgetrennte Abschnitte darf Brot oder Mehl nicht verabfolgt werden.

8) Der Handel (An- und Verkauf) mit Brotkarten (Mehlkarten) oder Abschnitten solcher ist verboten; ebenso der gewerbsmässige An- und Verkauf von Brot oder Mehl, das auf Karte entnommen ist.

9) Für verloren gegangene Karten wird kein Ersatz gewährt.

§ 20.

Beschränkung der Verkaufsstellen für Mehl u. Brot.

1) Der Verkauf von Mehl und Brot (Roggenbrot und Weizengebäck) darf nur durch solche Bäckereien und Läden erfolgen, denen Mehl für diesen Zweck bezw. zum Verbacken überwiesen worden ist. (Vgl. § 2, Abs. 3, § 16, Abs. 1).

2) Die von den Verkaufsstellen eingenommenen Brot- bezw. Mehlkarten (Abschnitte) sind von ihnen zu sammeln und nach Verlauf bestimmter, von den Gemeindebehörden festzusetzender Zeitabschnitte abzuliefern. Die Gemeindebehörden haben zu prüfen, ob die verkaufte Mehl- und Brotmenge den abgelieferten Karten entspricht.

3) Die Verkaufsstellen erhalten neues Mehl und Brot nur gegen Rückgabe der beim Verkauf vereinnahmten Brot-(Mehl-)kartenabschnitte.

V.

Allgemeines.

§ 21.

Bekanntgabe der Verordnung.

Diese Verordnung ist in jeder mahlberechtigten (zugelassenen) Mühle, in jeder Bäckerei sowie in jeder Mehl- und Brotverkaufsstelle an einer leicht sichtbaren Stelle anzuschlagen.

§ 22.

Strafbestimmungen.

1) Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung werden gemäss Artikel 3 der Verordnung des Generalgouverneurs vom 26. Juni 1918 (№ 118 des Verordnungsblattes) mit Geldstrafe bis zu 100 000 Mark oder mit Gefängnis oder Haft bis zu einem Jahr bestraft. Die Geldstrafe kann bis zum zehnfachen Betrag des Wertes derjenigen Gegenstände erhöht werden, auf die sich die strafbare Handlung bezieht. Geld- und Freiheitsstrafe können auch nebeneinander verhängt werden. An Stelle einer nicht beizutreibenden Geldstrafe tritt Freiheitsstrafe. Hierbei ist ein Betrag von 1 Mark bis 1000 Mark einer eintägigen Freiheitsstrafe gleich zu achten, jedoch darf die Ersatzfreiheitsstrafe 1 Jahr nicht übersteigen.

2) Landwirtschaftliche Erzeugnisse einschliesslich des Viehs oder Fabrikate aus landwirtschaftlichen Erzeugnissen, die entgegen dieser Verordnung in Verkehr gebracht werden, werden ohne Rücksicht darauf, ob sie Eigentum des Täters sind oder nicht, ohne Entschädigung eingezogen. Das Gleiche gilt für Vorräte, die bei Bestandaufnahmen verheimlicht werden.

5) Karty na chleb (karty na mąkę), w celu nadania im ważności, muszą być ostemplowane przez urząd, który je wydaje.

6) Każda karta na chleb (karta na mąkę) jest ważna na pewien określony czas i na pewną określoną ilość chleba wzgl. mąki, ustanowioną przez Naczelnika Powiatu.

7) Odcinki (części) karty na chleb (karty na mąkę) może odcinać tylko sprzedawca mąki lub chleba, i to zawsze tylko za taki czas, na który są ważne. Za odcinki już odcięte nie wolno sprzedawać mąki lub chleba.

8) Handel (zakup i sprzedaż) kartami na chleb (kartami na mąkę) lub odcinkami tych kart jest zakazany; taksamo zabronione są zawodowy zakup i sprzedaż mąki lub chleba, wziętych na kartę.

9) Za zgubione karty nie daje się żadnych innych kart ani odszkodowania.

§ 20.

Ograniczenia miejsc sprzedaży mąki i chleba.

1) Tylko takie piekarnie i składy mogą sprzedawać mąkę i chleb (chleb żytni i pieczywo pszenne), którym przekazano mąkę do tego celu względnie do wypieczenia. (Por. § 2, ust. 3 i § 16, ust. 1).

2) Zebrane przez miejsca sprzedaży karty na chleb wzgl. na mąkę (odcinki) należy tamże razem złożyć i odstawić je po upływie pewnego okresu czasu, ustanowionego przez władze gminne. Władze gminne powinny zbadać, czy sprzedana ilość mąki i chleba odpowiada odstawionym kartom.

3) Miejsca sprzedaży otrzymają nową mąkę i chleb tylko za zwrotem odcinków kart chlebowych (mącznych) zebranych podczas sprzedaży.

V.

Ogólne.

§ 21.

Obwieszczenie rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze należy wywiesić na stałe w łatwo widocznem miejscu w każdym uprawnionym do mielenia (dopuszczonym) młynie, w każdej piekarni, jakoteż w każdem miejscu sprzedaży mąki i chleba.

§ 22.

Postanowienia karne.

1) Wykroczenia przeciwko rozporządzeniu niniejszemu będą karane stosownie do artykułu 3 rozporządzenia Generałgubernatora z dnia 26. czerwca 1918 r. (Dziennik Rozporządzeń № 118) grzywną do 100 000 marek lub więzieniem lub aresztem do jednego roku. Grzywna może być podwyższona do sumy, odpowiadającej 10-krotnej wartości przedmiotów, których czyny karalne dotyczyły. Grzywna i kara pozbawienia wolności mogą być zastosowane łącznie. Grzywna, nie mogąca być ściągniętą, zamienia się na karę pozbawienia wolności. Przytem grzywna w wysokości 1 marki do 1000 marek winna być uważana za równoznaczną karze jednodniowego pozbawienia wolności, jednak stosowana w drodze zamiany kara pozbawienia wolności nie może przekraczać jednego roku.

2) Produkty rolne, nie wyłączając bydła, lub przetwory z produktów rolnych, któremi dokonywane są obroty wbrew niniejszemu rozporządzeniu, będą skonfiskowane bez wynagrodzenia bez względu na to, czy są własnością winnego lub kogo innego. To samo stosuje się do zapasów ukrytych podczas dokonywania spisu tychże.

3) Beschlagnahmte landwirtschaftliche Erzeugnisse, die in einer gesetzten Frist nicht abgeliefert wurden, sind ohne Entschädigung einzuziehen. Fuhrwerke, auf denen landwirtschaftliche Erzeugnisse oder Fabrikate aus diesen Erzeugnissen entgegen den Bestimmungen der vom Verwaltungschef oder dem Kreischef zur Ausführung dieser Verordnung ergehenden Anordnungen befördert werden, können ohne Rücksicht darauf, ob sie dem Täter gehören oder nicht, ohne Entschädigung eingezogen werden.

4) Der Kreischef ist berechtigt, die Lieferung landwirtschaftlicher Erzeugnisse einschliesslich des Viehs oder der Fabrikate aus diesen Erzeugnissen durch Zwangsstrafen gegen ganze Gemeinden oder einzelne Dorfschaften zu erzwingen. Die Zwangsstrafe darf die Höhe von 20 000 Mark nicht übersteigen. Ersatzfreiheitsstrafe tritt nicht an ihre Stelle. Für Zwangsstrafen gegen einzelne physische Personen verbleibt es bei der Bestimmung in § 3 der Verordnung über die polizeiliche Gewalt der Kreispolizeibehörden vom 22. März 1915, mit der Massgabe, dass Zwang auch durch Entziehung der Freiheit bis zur Höchstdauer vom 6 Wochen geübt werden darf.

§ 23.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt am 15. Juli 1918 in Kraft. Entgegenstehende ältere Bestimmungen, insbesondere die Verordnungen vom 1. März 1917 und 10. Juli 1917 werden durch sie aufgehoben.

Czenstochau, den 10. Juni 1918.

Der Kaiserliche Kreischef.

Graf von Posadowsky.

3) Zasekwestrowane produkty rolne, nie dostarczone w ustanowionym terminie, należy skonfiskować bez wynagrodzenia. Furmanki, któremi wbrew przepisom zarządzeń, wydanym przez Szefa Administracji lub Naczelnika powiatu w wykonaniu niniejszego rozporządzenia, przewożone są produkty rolne lub przetwory z tych produktów, mogą być bez odszkodowania skonfiskowane, bez względu na to, czy należały do winnego lub do kogo innego.

4) Naczelnik Powiatu ma prawo zmuszać całe gminy lub poszczególne gromady wiejskie do dostarczania produktów rolnych, nie wyłączając bydła lub przetworów z tych produktów, za pomocą kar egzekucyjnych. Kara egzekucyjna nie może przekraczać sumy 20 000 marek. Kara ta nie może być zamieniona na karę pozbawienia wolności. Co do kar egzekucyjnych, wymierzanych przeciwko poszczególnym osobom fizycznym, pozostają w mocy przepisy § 3 rozporządzenia, dotyczącego władzy policyjnej powiatowych urzędów policyjnych z dnia 22. marca 1915 roku z tem zastrzeżeniem, że przymus może być wykonywany również za pomocą pozbawienia wolności na czas najwyżej do 6 tygodni.

§ 23.

Wejście w życie rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15. lipca 1918 r. — Starsze rozporządzenia, o ileby były sprzeczne z przepisami niniejszemi, w szczególności rozporządzenia z dnia 1. marca 1917 r. i 10. lipca 1917 r., są przez niniejsze rozporządzenie zniesione.

Częstochowa, dnia 10. lipca 1918.

Cesarski Naczelnik Powiatu.

Hrabia von Posadowsky.

Druk Br. Swięckiego w Częstochowie ul. Panny Maryi № 59.